

УДК

ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ РОЗЛУЧЕНЬ В УКРАЇНІ

Студ. А.В. Єрмак, гр. БПП-16

Науковий керівник доц. Д.С. Черняк

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання дослідження. Мета дослідження: проаналізувати причини та наслідки розлучень в Україні.

Завдання:

- Виявити джерела напруженості в сімейних стосунках, проблеми, які призводять до розпаду сімейного життя і, в кінцевому результаті, до розлучення.
- Розглянути напрямки подолання сімейних проблем.
- Визначити найпоширеніші причини розлучень подружніх пар в Україні.
- Проаналізувати наслідки розлучень для жінок, чоловіків та дітей.
- З'ясувати яку роль при розлученні відіграють об'єктивні та суб'єктивні чинники:
- Дослідити статистику розлучень в Україні в порівнянні з іншими країнами.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження виступає проблема розлучення. Предметом дослідження є проблема розлучень українських сімей.

Методи та засоби дослідження: при написанні роботи були використані метод аналізу, системний підхід, порівняльний метод. Було здійснено не тільки аналіз наукової літератури, але й статистичних даних.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Результати дослідження можуть бути використані на заняттях з курсів «Соціологія», «Соціологія сім'ї», «Психологія сім'ї»

Результат дослідження. Сьогодні в Україні склалася складна демографічна ситуація, що виявляє ознаки кризової ситуації в такому важливому соціальному інституті як сім'я та шлюб. Зміни інституту сім'ї пов'язані з такими явищами як зростання відсотка розлучень, зменшення кількості зареєстрованих шлюбів, і, як наслідок, зниження народжуваності, що веде до зменшення розміру сім'ї. Хоча відносини між людьми в шлюбі особисті та суто індивідуальні, але разом з тим вони мають і суспільне значення. У цих відносинах криється майбутнє держави, що має представляти особливий інтерес і служити предметом дослідження з боку держави та суспільства.

В Україні великою проблемою залишається саме рівень розлучень. Можна з упевненістю сказати, що суспільство і держава зацікавлені в тому, щоб розлучень було менше, а сімейно-шлюбні відносини розвивалися нормально. Розлучення в будь-якому випадку не може розглядатися як позитивне явище. Розлучення стало більш поширеним способом вирішення серйозних конфліктів між подружжям, які існували завжди.

Причинами великої кількості розлучень в багатьох випадках стала втрата морально-етичних основ сім'ї та святості подружніх стосунків. Звісно, причини для розлучення є набагато глибшими, і статистика нам це доводить невтішними цифрами. Розлучення – це практично завершення виконання всіх соціальних функцій, виконуваних родиною. Поширення розлучень є однією з основних характеристик поведінки населення більшості розвинутих країн сучасного світу. Це є наслідком модернізації соціального й економічного життя сучасного суспільства на принципах свободи особистості, емансипації, секуляризації, гендерної рівності, соціальної захищеності в умовах сучасного режиму відтворення населення, низької народжуваності й зростаючої тривалості життя. Слід визнати наявність певного

протиріччя між сучасною нестійкістю шлюбу і потребою суспільства у комфортних умовах соціалізації підростаючого покоління, негативний вплив яких найбільш відчутний у країнах з низькою економічною та соціальною захищеністю населення, до яких належить і Україна.

Висновки. Підсумовуючи вище сказане, варто розуміти, що закінчення подружніх відносин – це не проста зміна сімейного статусу людини, вона спричиняє зміну всього укладу його життя – економічного, соціально, сексуального. Тому дане явище є однозначно негативним для суспільства. Для покращення ситуації потрібно виховувати у підростаючого покоління етичні основи сім'ї та моральні засади. Мінімізувати наслідки розлучень можливо шляхом зміни сучасної моделі поведінки батьків при розлученні, їх свідомого ставлення до виконання батьківських обов'язків (своїх і партнера) після розірвання шлюбу. Разом з тим потрібно подальше вдосконалення державного регулювання відносин з утримання і виховання дітей, батьки яких розлучились, з метою створення комфортних умов для їх життєдіяльності й розвитку. Подальше вивчення всіх аспектів розлучуваності населення є актуальним, однак воно неможливе без повного обсягу статистичної інформації про цей процес. Головним є власне усвідомлення людиною чи людьми, які збираються одружитися, необхідності нормальних сімейних стосунків, важливості сім'ї в житті та її благополуччя. Бо сім'я є найважливішим соціальним інститутом держави і відіграє найважливішу роль в житті кожної людини.

Ключові слова. Сім'я, розлучення, шлюб, соціологія сім'ї, функції сім'ї, шлюбно-сімейні відносини, гендерні ролі, причини розлучень, наслідки розлучень.

УДК 657:004

СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДИТИНИ

Студ. Ю.С. Тхорук, гр.БМР-16

Науковий керівник доц. Д.С. Черняк

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета: проаналізувати зміст та особливості соціалізації дитини. Завдання: з'ясувати сутність та особливості соціалізації дитини; визначити роль агентів соціалізації; розкрити фази, форми та етапи соціалізації дитини; визначити фактори, що впливають на процес соціалізації дитини.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є дитина та власне процес її соціалізації від народження до повноліття.

Методи та засоби дослідження. При написанні роботи були використані загальні методи наукового дослідження: аналіз, синтез, порівняльний метод, системний підхід.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Дане дослідження допоможе поглибити знання про соціалізацію дитини, особливості цього процесу та фактори впливу на нього. Результати дослідження можуть бути використані при проведенні занять з курсів «соціологія», «соціальна психологія», «вікова психологія», «педагогічна психологія», «педагогіка».

Результати дослідження. Дитинство - один з найвідповідальніших періодів, оскільки тут закладаються основи моральності, формуються соціальні установки, ставлення до себе, до людей, до суспільства. Крім того, стабілізуються риси характеру